

פרשת כי תצא

ביאור דין אשת יפת תאר (כא, י-יא)

בפרשה (פרק כא פסוקים י-יד) נכתב, שכאשר יוצאים למלחמה ורואים אשת יפת תואר וחושקים בה, ניתן לקחתה לאישה, כפי שנכתב (פסוקים י-יב), כי-תצא למלחמה על-איביך וינתנו יתה אלקיך בידך ושביית שבי: וראית בשביה אשת יפת-תאר וחסקת בה ולקחת לך לאשה:

יש להקשות היכן מצינו כמו כן בתורה שאם אדם חפץ בעבירה היא נעשית מותרת לו? עוד נכתב שם (פסוקים יג, יד), להבאתה אל-תוך ביתך וגלחה את-ראשה ועשתה את-צפרניה: והסירה את-שמלת שביה מעליה וישבה בביתך ובכתה את-אביה ואת-אמה ירח ימים ואחר כן תבוא אליה ובעלתה והיתה לך לאשה וגם ע"כ יש להקשות, אם הקב"ה לא מעוניין שיקחו אותה לאישה, שהרי מצווה לעשות פעולות שיגרמו לשובה לא לרצות אותה, מדוע לא לאוסרה מלכתחילה?

אלא נראה לומר, שהרי רק הצדיקים ביותר הלכו להילחם, כפי שנכתב (פרק כ פסוק ח), ויספו השטרים לנדב אל-העם ואמרו מי-האיש הירא ורך הלבב ילך וישב לביתו ולא ימס את-לבב אחיו כלבבו, וכפי שנתבאר במפרשים, הירא ורך הלבב, זה מהעברות שבידו, וניתן לומר שהסיבה שדווקא הצדיקים הלכו להילחם, היא משום שהרי הותר בשעת המלחמה לאכול חזיר ובשר טריפה וכדו', א"כ בזמן המלחמה מי שלא היה צדיק באמת, לא היה נשאר יהודי, שהרי לא התנהגו כיהודים וכזה מצב קשה לחזור למצב הרגיל שבו היו קודם, ולכן נשלחו הצדיקים ביותר.

ולפי"ז ניתן להסביר, שהסיבה שהקב"ה התיר לקחת אישה באיסור, היא משום שהקב"ה אומר שאם הוא שלח אדם לכזה מצב שיש לו נסיון כל העת והוא אינו חי כיהודי, אין הוא יכול לאסור עליו לקחת אישה זו, אבל הקב"ה מתנה את זה בישיבה בבית במשך חודש ובהסרת יופייה, והטעם לכך הוא, כדי שחודש יוכל האדם לחזור לחיות כיהודי, והיא תנסה להתגנות עליו בכוח, ואז, אם לאחר כל זה עדיין נשאר האדם ברצונו לשאתה לאישה, אז כבר מתיר לו הקב"ה.